„Keik pattud, ning ei ellades
„So kässo wasto ekſida,
„Kui ello mulle annad ſa.

* * *

Ning on ſo nou mind ilmaſt wõtta
Ka ſurmas hallasta mo peäl:
Et lahkun õnſaſt, ning mo kodda
On walmis ſinno palle eel.
Kui õhkan ſiis: nüüd lõppetud!
So taewa ſaan ſiis woetud.

3.

Waeste-ſaul.

Issa meelt oh Jummal näitad
Keige innimestele!
Omma armoga ſa täidad,
Keik mis ellab ilmale.

* * *

Appi tulled keikidele,
Ei ſa ial wahhet te!
Kül rikkal' ni kui waeſele
Annid jaggad heldeste.

Laſſe meid ka nenda tehha,
Olgo wennad armſad meil!
Laſſe meid, kel waeſuſt nähha,
Sata rahho, roõmo neil.

* * *

Waeſus polle ſõimo ſanna
Egga häbbiks arwata;
Waeſust ükski ommal' anna,
Waeſus tulleb kutsmatta.

4.

Rahho piddamisſeſt.

Kes ſind oh Jummal auuſtab,
Ja rahho põlwe nouab;
Kül ſe ka wenda armaſtab,
Ka õiguſt tehha jouab.

* * *

Oh Jummal anna meil üks meel
Mis ſinno mele ſarnan';
Laſſ' tunnistada meie keel,
Et meel ja ſüda taſſan'.